

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VY_12_INOVACE_01_Vo_28_Povest_z_Chromce_Obr_Drasal

Název	Pověst „O obru Drásalovi z Chromče“
Anotace	Žáci se seznámí s pověstí prostřednictvím společného a vlastního čtení a metod RWCT
Autor	Mgr. Alena Vokurková
Škola	ZŠ a MŠ Bohdíkov, okres Šumperk, příspěvková organizace
Vzdělávací oblast	Jazyk a jazyková komunikace
Očekávaný výstup	Čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas. Rozlišuje podstatné a okrajové informace, podstatné informace zaznamenává. Reprodukuje obsah přiměřeného textu, zapamatuje si podstatná fakta.
Klíčová slova	Chromeč, obr Drásal,
Druh učebního materiálu	Příprava na hodinu, text, materiály pro samostatnou a skupinovou práci
Stupeň a typ vzdělávání	Základní vzdělávání – první stupeň – druhé období - 4. a 5. ročník
Vytvořeno	leden 2012

I. Evokace

Asociace žáků ke slovu obr

Práce s turistickou mapou: hledání Chromče, cest z Bohdíkova

Práce s obrázky: obr Drásal, hledání na internetu

II. Uvědomění si významu, učení

Společná četba textu: Obr Drásal z Chromče
(Indra, Bohuslav: Severomoravské pověsti a zkratky, Veduta 2000)

Vysvětlení nebo přiblížení slov: rež, zemáky, deputát, moresy,

Četba pověsti v hanáckém nářečí (viz příloha)

III. Reflexe

Zápis do sešitu: Pětilístek na téma „Obr Drásal“

OBR DRÁSAL			

Lidové pověsti a zkazky ze Šumperska - Obr Drásal

5. listopadu 2008, 15:41, téma [LIDOVÉ POVĚSTI](#), horna

O obrech se vypráví hodně pohádek. Obr Josef Drásal však skutečně žil. Narodil se v Chromči. Už ve dvanácti letech byl mohutné postavy. Sloužil na jednom chromečském dvoře jako čeledín. Byl velkým jedlíkem. Protože byl velmi pracovitý, hrabě Žerotín Drásalovi jako zvláštní deputát přidělil tři bochníky chleba denně. Ovšem kromě toho dokázal sníst i brambory připravené pro prasata nebo uvaženou rež na pálení kořalky.

V osmnácti letech měřil 248 cm a vážil 185 kg. Jeho pravá výška a váha však není přesně doložena. Vypráví se, že se denně chodil mýt k chromečskému léčivému prameni, který vyvěral na hraběcím poli, na kterém Drásal oral. Tuto vodu si v láhvi bral denně se sebou a vždy se jí do sytosti napil. Tím získal svoji obrovskou sílu.

Když oral a vůl zapřažený v pluhu neposlouchal, popadl jej za rohy a uhodil s ním o zem. Převrátila -li se fůra s obilím, bylo pro něj hračkou vůz znovu postavit. Nebylo tedy divu, že i ti největší rváči měli z něj strach. Odešel sloužit do Holešova, jídlo, které dostával na statku mu nestačilo, proto často trpěl hladu. Snad jen jednou se do sytosti najedl. A bylo to tehdy, když jej advokát Mildschuk k pobavení všech vzal v Kroměříži do hospody a platil za něj všechno, co snědl. Tehdy vyjedl celou hospodu.

Podnikavý hostinský Janoch z Holešova začal Drásala ukazovat jako atrakci. Drásal si nechal ušít hanácký kroj a s hostinským cestoval po celé Evropě. V Paříži sklídl veliký úspěch. Manželka rakouského velvyslance Metternicha, kněžna Pavlína, nechala napsat divadelní hru tak, že hlavní roli v ní hrál Drásal. Vedle něj pak hráli nejmenší lidé, trpaslíci z celé Francie. Drásal je ve veliké krabici přinesl na jeviště a k pobavení všech trpaslíky z krabice vysypal. Představení sledoval sám císař Napoleon III. se svým dvorem a mnoho šlechty.

Napoleonovi se Drásal velmi zalíbil. Dal si jej zavolat. Drásal se hrdě hlásil ke svému hanáckému původu a řekl císaři: „**Me Hanáce sme všeci tak velci jak já.**“ Prý tím chtěl nahnat Francouzům strach z Hanáků.

V této době se mu velmi dobře dařilo. Našetřil si slušné jmění. Mimo to dostal spoustu darů od svých

obdivovatelů. Od jedné hraběnky dostal zlatý řetěz z tak silných článků jako ukazováček dospělého člověka. Bydlel v Holešově v domě, který si koupil za 400 zlatých. Rád popíjel kořalku. Povídalo se o něm, že když v zimě nastydl od noh, dostal rýmu až v létě.

Za jeho kostru mu obrovskou sumu peněz nabízelo britské muzeum. On však odmítl. Chtěl mít po smrti pokoj. Zemřel v roce 1885 v pouhých 44 letech. Je pochován na holešovickém hřbitově.

Vosková figurína Josefa Drásala v životní velikosti je vystavená v hanáckém kroji v Hanáckém muzeu v Olomouci.

Zdroj: volně podle Bohuslava Indry - Severomoravské pověsti a zkažky
Foto: web města Olomouce

AUTOR NEUVEDEN. [www.google.cz](http://sumpersky.rej.cz/clanky/lidove-povesti-a-zkazky-ze-sumperska---obr-drasal/) [online]. [cit. 17.7.2012]. Dostupný na WWW:
<<http://sumpersky.rej.cz/clanky/lidove-povesti-a-zkazky-ze-sumperska---obr-drasal/>>.

Vobr strašedlem (Chromeč)

Za ževota děde Josefa Dvořáka, nádenika z Postřemova, se ve vedléši dědině Chromčo v roce 1841 narodil toze velké chlapec, jako třetí ze šesti děti rodičo Jana a Magdaléne Drásalovéch. Tata bel chodé brosič jehel a omřel pře požáro mléna v Chromče, kdež belo Josefovi jedenáct let. V dospělosti měřel dvěstatřecetdva centimetru a vážel stovosomdesátdvě kila, takže mo moc do pultřetiho metra a do dvóch metráku nechebělo.

Z Postřemova se dostanete do Chromče po selnice, co se króti jak had. Jenom o Blodova je pořádné kopec, co ho otec František Dvořák se svým senkem Édem nejedno zdolávale, dež se vobá bosí za špatně placenó zedničinó vedávale. Véplata tak akorát stačela na to népotřebnější. Na pořádný škarbale moc nezbelo a moselo se šetřet.

Dvořáku belo v Postřemově jak mako. Nebelo řemesla, co be neprovozovale. Ať to bel pekař, řeznik, hospodské, kréčiř, ševc, ale e poštmistr, železničář, mozekant nebo správce, nejedno e bido s nózó třele.

V dědině bela vila továrnika se zahradó, s lákavéma střešněma, stromovyma jabkama, hroškama, kadrátkama, jahodama. A tak e stará paní továrniková proháněla te, co přes plot lezle a s olópenéma dobrotama před její hulkó prchale. Dopadnót menši zlodějíčke belo snadny. Potom to také o Dvořáku „Na chromečské“ končivalo vépraskem a známym strašenim: „Jenom počké, za kaplečko je Drásal!“

Belo se koho bát. Každé zpanikařel, jak se najedno vobr Drásal z Chromče vobjevil. Rád chodil do hospode na krapko gořalke. Dež seděl, tak to ještě šlo. Jak vopostil stul, zcepeněl naponéprv e ten névječi hrdina. Dež se rozneslo, že se Drásal z hospode vraci, mizela vomladina v chalópkách a prvni děvčata. V hospodách často zastával órad polecajta. Vznikla-le rvačka, bel ochotné na poken hostinskyho zakročet, vzit několek rváču do náročí a venist na dvur. Proto dodnes se straši: „Přende Drásal!“

Ve složbách o sedláku se vobr trápil, nejedno e hladověl a plakával, že je tak vobrovité a že potreboje tolek jídla. Take hadre na sebe si mosel dat šet na miro a všechno belo moc drahy. Chodák e postel měl dělanó tak velkó, jak jo možete ovidět vestavenó v Postřelmově „O Dvořáka“.

Všecko se k lepšímu změnilo, jak se s nim holešovické hostinské na vandr vedal. Vestopoval před vebraným vobecenstvem v hanáckym krojo, v tom, co teď ve volomóckym muzeo vokazojó. Seznámil se s tehdeším cisařem Napoleonem. Abe mo pré trocho stracho nahnal, chlobil se, že na Hané só všeci tak vobroviti. Poheboval se ve všelijaké společnosti. Jezdil v kočáře a kdež se mu pozděc zlámal, jezdil po dráze. V kavárně o Dvořáka v Přerově zahrál si bylyjár. Ale z miško v roho nebel sto vedělat kólo, jak měl prste velky. Bohaty vobecenstvo ho vobdivovalo a za jeho vestópeni, hde třeba z kufra vesepal ževi trpaslike a na jevišťa si s nima pohrál, ho bohato vodměňovalo. Před hladovéma divákama pojedl celyho pečeného krocana, nebo najedno devět řizko.

Zbohatl a za 4000 zlatých v Holešově kópil dum. Ve světě se naočel vebraným a společenským chování a zvládl e šest cezich řeči. Často poměšlel e na ženitbo. V Holešově ho chtěla jedna vesoká složebná, která mo slebovala, že mo bode dobře vařet, ale Josefova předčasná smrt okončela jejich namlování.

Bohatyho a „očenyho“ vobra se ledi ož nebále. Rádi ho poslóchale, jak světem dvacet roku kočoval a co v něm všecko viděl a zažel. STRAŠEDLO belo tatam.

AUTOR NEUVEDEN. www.google.cz [online]. [cit. 17.7.2012]. Dostupný na WWW: <<http://majovyhonzik.wordpress.com/2010/09/28/hanasky-obr-josef-drasal/>>.